

2. Bezoek aan de Abdij van Steenbrugge.

Wie had er ooit gedacht zoveel belangstellenden te zien opdagen. Zeventig man, waarvan verschillende van over d'Hollandse Schreve! Maar ja, voor één keer was het geen "out of bounds for all women" in de abdij. En dat scheelde vanzelfs ook.

Broeder portier Crispijn (van zijn eigen zegt ie "Geen Broeder Kiespijn") leidde ons naar de grote vergaderzaal, waar we door Vader Abt Dom Eligius Dekkers verwelkomd werden. En dat bracht ons direkt in een goede stemming.

Daar onze gastheer, Dom Tillo, door de vespers belet was (enige bezoekers hadden heimwee naar de oude Gregoriaanse gezangen en trokken naar de dienst) werd eerst een bezoek gebracht via het door het najaar gekleurd park, aan het stemmig kloosterkerkhof met crypte, dat slechts op 5 nov. 1934 werd ingewijd. De jurisprudentie verwierp een eigen kerkhof voor een kloostergemeente, doch werd in 1933 milder.

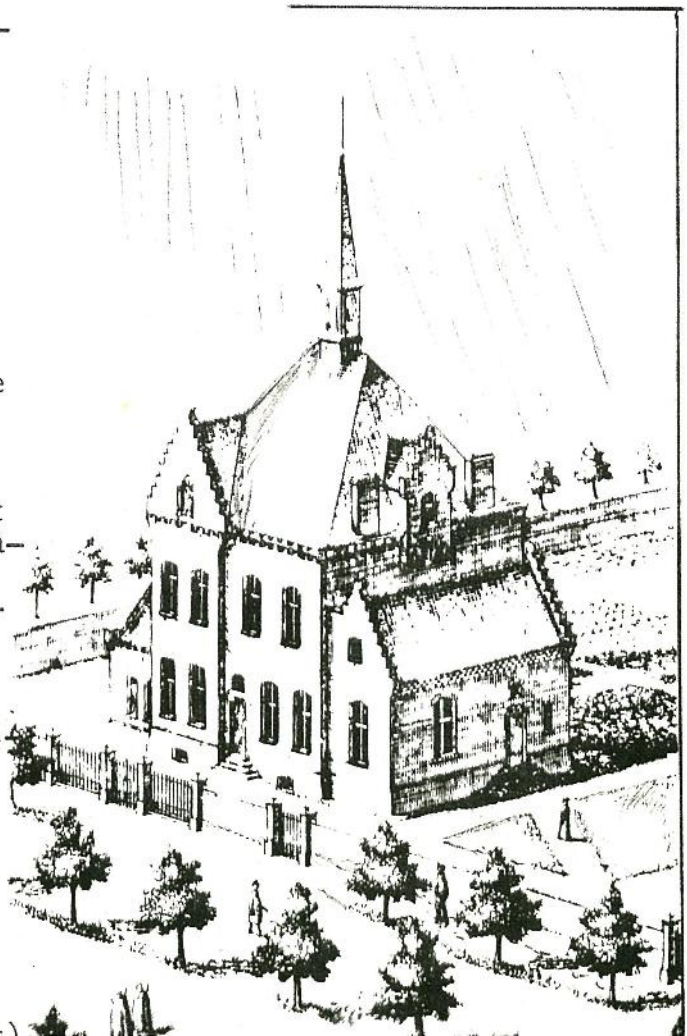
De cactusserre van Dom Arnoldus genoot veel bijval. De gewezen brouwerij wakkerde bij velen de goesting aan naar een ferme pater. Doch de gastenpater troostte deze verzuchtingen met een goeie kop koffie met een koekje. Hij had slechts opgediend voor een 30 man, maar....????

Broeder Lucas kwam dan in actie om ons zijn werkterrein - 3 bibliotheekzalen - te laten zien. Er werd in alle boekenrekken gesnuffeld. Mens wat een verzameling! Sommigen waren echt niet weg te slaan uit de boekenzaal. We mochten ook even in de eigenlijke werkkamer van de bibliotheek verpozen. Sinds 1954 publiceren de monniken het "CORPUS CHRISTIANORUM", een heruitgave van alle werken van de kerkvaders.

Dom Tillo ontving ons dan in de abdijskerk, die sedert 1955 parochiekerk is voor Steenbrugge. Drie paters verzorgen het pastoraal werk. Onze gastheer schetste het ontstaan, de groei en bloeivan de monnikengemeenschap. Pastoor Pollet (1806-1880) kocht van burgemeester Wante in 1975, 66 a 24 ca grond, weleer eigendom van

Zo zag het klooster te Steenbrugge er uit, in het jaar 1879.

(uit het boek Dom Paulus Luyckx)

het aloude St.-Trudoklooster. Daar bouwde hij een kerk, een pastorie en een school.

Hij richtte aan de Benedictijnermonniken der Belgische Provincie van de Congregatie van Subiaco (Dendermonde-Affligem) het verzoek om er een klooster te stichten. Op 19.8.1890 werd de stichting een zelfstandige Priorij en op 5.6.1896 werd ze tot abdij verheven. Deze abij is toegewijd aan het H. Hart en de H. Filippus Apostel. Bij pauselijke breve van 9.11.1934 verkreeg de abdij het recht tot opvolging met titel, wapen en zegel van de Abdij van Oudenburg. Deze laatste werd in 1080 gesticht door Sint Arnold van Tiegem. Daar bestaat nog de abdijshoeve met de duiventoren. Jammer dat de Duitsers de duiventoren zo vermassakreerd hebben. De Abdij van Oudenburg werd door de Franse Revolutie in 1794 afgeschaft.

Het wapen van de abdij is: van sabel met een zilveren kromstaf tussen twee gouden sleutels.

Met een bezoek aan de Zegenkapel, waar de mensen zich laten belezen tegen allerlei kwalen en tegenspoed, eindigde de zeer leerzame namiddag.

R. Crois.

N:B. Broeder Lucas verzamelt doodsantjes en doodsberichten. Wie er teveel heeft, kan ze mij bezorgen of ze rechtstreeks aan de Abdij zenden. Omwisselen doet ie ook. Broeder Kiespijn verzamelt IJzerkruis- en IJzerbedevaartkaarten.

Roger Crois, Grenhillstraat 38, 8320 Brugge.

\$ \$ \$ \$
\$ \$ \$

3. Het Evangelie van de Kletsamadams.

=====

De titel "Het Evangelie van de Spinrokken" had zo iets geheimzinnigs en we vermoeden dat het mogelijks uit vreze was van... dat de vrouwen zo talrijk niet waren opgekomen. Ze hadden ongelijk, groot ongelijk: er was veel te leren!

Onze geëerde Spreker kennende - zijnde onze vriend Hervé Stalpaert - kon vooropgesteld worden dat het iets zou zijn uit het bovenste schof. En wij waren niet bedrogen! Op zijn fijne manier liet hij ons kennis maken met enkele geëmancipeerde dames uit de Middeleeuwen.